

10733

ஓம் :

சித்த மருத்துவம்

அல்லது

61

சித்தாயுள் வேதம்.

கொழும்பு, ஆயுர்வேதக் கல்லூரி

மருத்துவவாசிரியர் :

ஆ. கனகரத்தினம், A.M., A.C.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்

வரை நினைச் சபை,

பதிவு இல. 73
10. 5. 1950

அறக்கட்டளை நிதியை

14800
செட்டி இல. 7. 6. 1968

வெளியிட்டது :

சிலோன் பிரிண்டர்ஸ் லிமிற்றெட்,

கொழும்பு.

[24-7-49]

ஓம் :

முன்னுரை

இவ் யாட்டை யாடித் திங்கள் கூ-ம் வைகல் (24-7-49) ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று யாழ்ப்பாண மூதூரகத்துக் குழு முன் சித்த மருத்துவப் பேரவையில் யானூற்ற வேண்டுஞ் சொற்பொழிவின் வெளியீடே யிச்சிறு சித்த மருத்துவக் கட்டுரை.

இஃதாயுள்வேதமென்ப தென்னவென்பதுஞ் சித்த மருத்துவத்தின் சிறப்பும் மருத்துவச் சித்தர் மாண்புஞ் சித்த மருத்துவச் சீர்திருத்தமும்பற்றி நான்கு கூறுகிப் புதுமுறையில் ஆராய்ந்து சுருங்கச் சொல்லி விளக்கிச் செல்கின்றது.

இதன்கட் சித்த மருத்துவமென்பது ஆயுள்வேதத் தின் வழித்தோன்றியதென யான் முன்னர்க் கொண் டிருந்த கொள்கை பின்னர்ச் செய்துவந்த வாராய்ச்சி யாலே முரணுதென்பதூஉஞ் சித்த மருத்துவமும் மற்றை மருத்துவங்களுந் தனித்தனிச் சிறப்புடையன வென்பதூஉம் நன்கு வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆயுள்வேதமென வொன்றில்லை; சித்த மருத்து வமேயுள்ளதென வுண்மை துணிந்துணரத்தேற்றிய மரு த்துவச் சித்தர்களின் பெருமையையும் பேரருளையும் வியந்து வாழ்த்துகின்றேன்.

இனிச் சித்த மருத்துவத்துறையாராய்ச்சி மேன்மேற் பெருகியோங்கல் வேண்டுமென்பதற்குத் தூண்டுதலாக வுஞ் சித்த மருத்துவ மாணவ மாணவியர்க்குதவியாகவு மிச்சிறு கட்டுரை பயன்படல்வேண்டுமென்பதெனது நோக் கம்.

புதிய வாராய்ச்சி நுட்பங்களை வெளியிட டிக்கட்டுரை வெளிவருவதற்கின்றியமையாத துணையாயிருந்தவர் நம்பியகவலாசிரியர் புலவர் பாண்டியனார். இவர்க்குச் சித்த மருத்துவரெல்லாம் பெரிதுங் கடமைப்பட்டுள்ளார். புலவர்க்கெழு நன்றியறிவுரியதாகுக. மருத்துவரல்லராயினுஞ் சித்த மருத்துவ மரபினராதலிற் புலவர் பாண்டியனார்க்குஞ் சித்த மருத்துவர்க்குதவுதல் கடமையாயிற்று.

எனது வேண்டுகோளை மருது விரைவிலே திருத்த முற இப்பதிப்பினை வெளியிட்டுதவிய சிலோன் பிரிண்டர் லின் அன்பினையுந் திறமையையும் யான் பாராட்டாமலிருக்க முடியவில்லை.

கொழும்பு,
20-7-49.

ஆ. கனகரத்தினம்.

ஓம் :

சித்த மருத்துவம்

ஆயுர்வேதம்

ஆயுர் வேதமென்று வழங்குதல் வடநூல் வழக்கு. வடமொழியில் இப்பெயர் பெற்ற நூலொன்றுண்டென்று சிலர் பலர் நினைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். அவ்வாறொரு நூல் இன்றுமில்லை. முன்னுமிருந்ததில்லை. அங்ஙனமே ஆயுர் வேதத்தோடு சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுவருங் காந்தருவ வேதம், தனுர் வேதம், அருத்த வேதமென்பனவுமொவ்வொரு நூலல்ல. அவை யொவ்வொரு நூலென்பதற்குரிய யாதொரு சான்றுங் கிடையாது. எல்லா நூலாசிரியரும் உரையாசிரியரும் அவை கூறுமென்னுமளவல்லது அவற்றினின்று ஒரு செய்யுளையாதலெடுத்துக் காட்டி யிஃதினன வேதச் செய்யுளென்று சொல்லிற்றிலர்.

இறந்த காலம், நிகழ் காலம், எதிர் காலமென்று முக்காலத்தினும் மேல், கீழ், நடுவெனும் முவுலகினுமுள்ள அறிஞர்களின் அறிவு வகைகளையெல்லாமொரு தொகையாகக் குறிப்பிடும் பெயர்ச் சொல்லே வேதமென்பது. இருக்கு வேத முதலியவற்றிற்கு உரையிட்ட சாயனாசாரியர் கருத்துமிதுவே.

மருத்துவம், இன்னிசை, பொருள் வருவாய் முதலிய ஒவ்வொரு துறையிலும் முக்காலத்தினு முவுலகினு மவ்வத்துறைவல்லாருடைய ஆராய்ச்சித் திறங்களையெல்லாந் தனித்தனித் தொகையாகக் குறிப்பிடும்பொழுது அவ்வவ் வேதமென விதந்து குறிப்பிடுதலும் வடநூலார் வழக்கம்.

அம்முறை பற்றியே மருத்துவர்களின் அறிவு வகைகளெல்லாமடங்க ஆயுர்வேதமென்னுஞ் சொல்லால் வட நூலார் வழங்குவந்தன ரென்பது துணியப்படுகின்றது. படவே ஆயுர் வேதமெனினும் மருத்துவவுலகமெனினும் வைத்தியவுலகமெனினுமொன்றென்பதாயிற்று. அதனாலே ஆரிய மருத்துவம், தமிழ் மருத்துவம், ஐரோப்பிய மருத்துவமுதலான மருத்துவ வகையினத்தும் ஆயுர் வேதத்தின் கிளைகளென வடநூலார் கூறுவதுமொக்கும். அங்ஙனங் கூறுமவர்க்கு ஆரியரல்லாதவருடைய மருத்துவ நூலெல்லாம் வடநூல் மொழிபெயர்ப்பென்றேனும் அவற்றின் வழித் தோன்றியவென்றேனும் கருதுங் கருத்தில்லை. இஃதுணரமாட்டாதார் தமிழ் மருத்துவ நூல்களிலே ஆங்காங்கு வட

நூலார் கூறுவது போல ஆயுர் வேதங் கூற்றிறென்றற் றெடுக்கத்து மாற்றங்கொண்டு அப்பனுவல்களை வடநூன் மொழிபெயர்ப்பெனவும் வடநூல் வழித் தோன்றியனவெனவு மயங்கி யிடர்ப்படுவர். இது போலுமிடர்ப்பாடு மருத்துவ நூலார்க்குமட்டுமன்றி மற்றைத் தமிழ் நூல் பயில்வார் பலருக்குமிருந்துவருகின்றது.

மன்னுயிர்களின் வாழ்நாளைப்பற்றி யாராய்கின்ற நூலுலகமென் னும் பொருள்பற்றி மருத்துவ நூலுலகத்துக்கு ஆயுர் வேதமெனக் குறியீடு வழங்கினர் வடநூற் புலவர்.

வாழ்நாளென்பது உயிருடம்பொடு கூடியிருக்கின்ற நேரமென்ப டும். உயிருடம்பினின்றும் பிரிகின்ற நேரஞ் சாநாளென்படும்.

உயிருடலொடு கூடியிருத்தற்கு வழியாவ துடம்பு நோயில்லாப் பிருத்தலாம். ஆகவே யுடம்பு நோயுறுதலே யுயிருடலினின்றும் பிரிந்து போவதற்கு வழியென்பதாயிற்று. உடம்பை நோயில்லா தொரு தன்மையாகவே வைத்திருக்கக் கூடுமாயின் மன்னுயிர்கள் ஆயிரம் பதினாயிரம் யாண்டுக்கு மேலுஞ் சாவின்றி வாழ்தல் கூடு மென்பது மருத்துவ நூற்றுணிபு.

நோயென்பது உடம்பு தன்னியற்கை நிலையினின்று மாறுபடுத லாம். “பிணியெனப்படுவது, இயற்கையிற்றிரிந்துடம் பிடு ம்பை புரித” லென்றார் மணிமேகலை நூலாசிரியரும். அம்மாறுபாடில்லா மையே நோயில்லா வாழ்வெனப்படும். நோயில்லாவுடம்பே யுயிர்க் குறுதியாகிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு பேறென்னும் நான்கு மெய்தற்குற்ற துணையாகும். அத்துணை யில்லையாயிற் பிறவியினோக் கம் பாழ்பட்டுவிடும். இக்கருத்துப் பற்றியே “நோயற்ற வாழ்வே குறையற்ற செல்வ” மெனு முதுமொழியும்,

“உடம்பா ரழியினுயிரா ரழிவர்
திடம்பட மெய்ஞ்ஞானஞ் சேரவுமாட்டா
ருடம்பை வளர்க்கு முபாயமறிந்தே
யுடம்பை வளர்த்தே னுயிர் வளர்த்தேனே.”

யென்னுந் திருமந்திரமு மெழுந்தன.

எண்ணிய பிறவிகளில் நண்ணிய மக்கட் பிறவியின் பெருமை யைப் பாதுகாத்துப் போற்றுந் திருவருட் செயலே மருத்துவத் துறை யென்பது.

ஆயுர் வேதம் மன்னுயிர்களின் வாழ்நாளைப்பற்றி யாராய்ச்சி செய்தலாவது, உயிர்களினுடம்பு நோயுறுமானும் அது நோயுறுவானும் நோய் நோயின்மைகளின் வாயில்களும் அடையாளங்களும் நோய்க ளின் வகையும் இயல்பும் அளவுந் தொடர்பும் உற்ற நோயொழிக்குந் திறனும், ஒழிந்த நோய் காக்குந் திறனும், நோயின் விளையும் கேடும்

அஃதின்மையின் விளையும் நலனும், மருத்துவத்தின் சிறப்பும் வரலா றும் எடுத்துக்காட்டு மென்றிவற்றை யெடுத்துக்கொண்டு பலவாற்றா னுஞ் செவ்விதற் றெரிதலாகும்.

வடநூலார் கூறுமாறே யெங்கனுமுள்ள மருத்துவ நூலெல்லா வற்றையு மொருங்கு தொகையாக ஆயுர் வேதமென வழங்குமிடத்து அவையெல்லாங் கடவுளொருவனாற் கூறப்பட்டனவெனக் கொள்ளலா மாயினும் ஆரிய மருத்துவம் தமிழ் மருத்துவமென்றற் போலத் தனித்தனியாகச் சுட்டுமிடத்து அவையெல்லாம் அவ்வந்நாட்டு மருத் துவம் வல்ல புலவர்களாற் கூறப்பட்டன வெனவே கொள்ளல் வேண் டும்.

இக்கடல் புடைசூழ் நிலம் வெளிப்பட்ட பின்பு ஓராண் மகனும் ஒரு பெண் மகளுமே யிருந்த முதலாழித் தொடக்கத்திலே உயிர் வாழ்க்கைக்கின்றியமையாத மருத்துவப் புலமையும் மருத்துவத் தொழிலுமே கல்வி யெல்லாவற்றுள்ளும் முதன் முறையிலுண்டான கல்வியாகல் வேண்டும். மற்றைக் கல்வி யெல்லாம் மருத்துவக் கல்வி தோன்றிய பின்னர் அதன் றுணையா லுண்டாகற் பாலனவேயாம். அன்றி அவற்றையெல்லாம் மருத்துவக் கலைகளெனினு மிழுக்காகாது. எனவே தலைசிறந்த கல்வி மருத்துவ நூற் கல்வியென்பது பெறப் பட்டது.

இப்பொழுது வாழும் இருநூறுகோடி மக்களு முதலாழித்தொடச் சுத்திருந்த மருத்துவ மருத்துவிய ரிருவரின் வழி மரபினராவர்.

மருத்துவ வுணர்வு மாந்தர்கட்கு மட்டுமன்றி மரம் முதலிய ஓரறி வுயிர் முதல் ஆறறிவுயிரீருகிய உயிரெல்லாவற்றுக்கும் இயல்பாய் எழு கின்ற இயற்கையுணர்வு. இவ்வுணர்வில்லையாயின் அவையெல்லாந் தாம் உயிர் வாழ்வதற்கு வேண்டுவனவற்றையே கொண்டு வேண்டாத வற்றை விலக்கி நிற்கமாட்டாமையால் அழிந்துவிடுமியல்பின.

மக்கள் கண்ட மருத்துவம் எல்லா நாட்டுக்குமுரிய பொது மருத் துவமெனவும் அவ்வந்நாட்டுக்கேயுரிய தனிமருத்துவ மெனவுயிரு கூறுபடும். தனிமருத்துவம் அவ்வந்நாட்டுத் தட்ப வெப்பங்கட்கும் அவற்றுக் கேற்ப வமையக்கடவ கருப் பொருள்கட்கும் ஏற்றதாயிருக் கும். வெயில்காய்தல், வெளியிலுலாவல், உயிர்ப்புக்காற்றினை உட்கொ ளல், மடிந்திராது முயல்ல், புனலாடல் போல்வன பொது மருத்துவத் தின் பாற்படும்.

இயற்கைக் கலையாகிய மருத்துவம் ஒரு நாட்டிற்குமன்றி மற்றைய நாடுகளிற் பரவிறென்று கொள்ளல் கூடாதென்பது மேற் கூறியவாற் றுற் புலப்படுவது. ஒரு நாட்டு மருத்துவார் மற்றை நாட்டு மருத்துவப் புலமையும் பெற்றுக் கொள்ளலாம். சிற்சில மருத்துவ நுட்பங்கள் ஒரு நாட்டிற்கு மன்றி யேனைய நாடுகளிற் பரவுவதுமுண்டு.

இன்னுமும் மருத்துவம் இயற்கை மருத்துவஞ் செயற்கை மருத்துவமென விருகூறு செய்யலாம். பால் பழம் முதலியனவுண்ணுதல் போல்வன இயற்கை மருத்துவம். சோறு கறி உண்ணுதல் போல்வன செயற்கை மருத்துவம். மக்கள் உண்ணுதல் உண்ணாமைகளையன்றி உடுத்தல் உடாமைகளும் புனைதல் புனையாமைகளும் பூசுதல் பூசாமைகளும் சூடுதல் சூடாமைகளும் உரையாடல் உரையாடாமைகளும் செய்தல் செய்யாமைகளும் கழித்தல் கழியாமைகளும் நுகர்தல் நுகராமைகளும் உறங்கல் உறங்காமைகளும் இன்றோர்னவையும் மருத்துவத்தின்பாற்படுவனவேயாம்.

நேர் மருத்துவம், முரண் மருத்துவமென நேறிரு முறைகளும் மருத்துவ நூற்களிலுள்ளன. தலை நோய்க்குத் தலைக்கு மருந்திடுதலும், கால் நோய்க்குக் காலுக்கு மருந்திடுதலும், வெப்பு நோய்க்கு வெப்பு மருந்து செய்தலும், குளிர் நோய்க்குக் குளிர் மருந்து செய்தலும் போல்வன நேர் மருத்துவமாகும். தலை நோய்க்குக் காலுக்கு மருந்திடுதலும் கால் நோய்க்குத் தலைக்கு மருந்திடுதலும் வெப்பு நோய்க்குக் குளிர் மருந்து செய்தலும் குளிர் நோய்க்கு வெப்பு மருந்து செய்தலும் போல்வன முரண் மருத்துவமெனப்படும்.

இங்ஙனமன்றி அக மருத்துவம், புற மருத்துவம், அகப்புற மருத்துவமென மூன்று கூறுபடுத்தி ஆராய்தலும் பொருந்தும்.

அவற்றுள், அகமருத்துவமாவது இறைவனையும் இறைவனதாற்றலையும் ஆராய்தலும் வணங்கி வாழ்த்தலும் இடைவிடாது நினைத்தலும் பிறவுயிர்கள்மேல் அன்பு அருள் செய்தலும் காமம், வெகுளி, செருக்கு, அழுக்காறு முதலிய குற்றங் கடிதலு முதலாக அகத்து நிகழுமாண்புகளினாலே உடம்பு நோய் காத்தலாம்.

புறமருத்துவமாவது உணவு, நுகர்வு, செயல்களானே உடம்பு நோய் காத்தலாம்.

அகப்புறமருத்துவமாவது மேற்கூறிய அவ்விரு வகையுமொருங்கு செய்து போதலான் உடம்பு நோய் காத்தலாம். உடம்பு நோய் காத்தலாவது நோய் வராமற்றிடுத்துக் காத்தலும் வந்த நோயைத் தீர்த்துக் காத்தலுமாம். சித்த மருத்துவமெனத் தமிழகத்து வழங்கப்படுவது இவ்வகப்புற மருத்துவத்தின்பாற்பட்டது.

சித்த மருத்துவச் சிறப்பு

சித்தாயுள் வேதமெனினுஞ் சித்த மருத்துவ நூலுலகமெனினு மொன்று. இயற்கையுஞ் செயற்கையுமாய புறமருத்துகள் மேற்கூறிய அகமருத்துகளோடு கூடிய வழியே நோய் மீண்டு வராதவாறு கெடுக்கத் தக்கனவாமென்பது சித்தர்களது கோட்பாடு. புறமருந்து நோய் நீக்க வல்லனவாயினும் நோயாளிக்கு அகத்தாய்மை யில்வழி அம்மருந்துகளின் ஆற்றல் கெட்டுப் போமாதலின் அவை மருந்தாகின்ற தன்மையையிழந்து விடுகின்றன. அதனாலவற்றைச் சிறப்புடைய மருந்தென்றல் சித்தர்க்கு நோக்கமன்று. இக்கொள்கை இன்றிக் குப்பயிலும் ஆரிய ஐரோப்பிய அராபிய மருத்துவ நூல்களிற் காண்பதரிதாகும். சித்தமருத்துவ நூல்களில் உடற்கூறுகளை அறுத்தல், சுடுதல், குருதி களைதல் முதலான படடக்கலத் தொழில்கள் கொள்ளப்படவில்லை. அதனால் அக்கருவிகளின் வகைகளும் அமைப்புக்களும் அவற்றைக் கையாளும் முறைகளும் அந்நூல்களிற் கூறவேண்டியதில்லையாயிற்று. பற்கள் சொத்தை விழினும் அசைவுறியுமவற்றைப் பிடுங்கிவிடல் வேண்டுமென்துது உள்மருந்து வெளிமருந்துகளாலே அவற்றைச் செம்மைப் படுத்தல் கூடுமென்பர் சித்தமருத்துவர். உடம்பினுள் எலும்பு முறிந்து விட்டாலும் முறிந்த இரு பகுதியையுமியைத் தொன்றாக்கிவிடவல்ல மருந்துகளும் சித்தமருத்துவர்பாலிருந்தன. வயிற்றுள்ளிருக்கும் ஐந்தாறு திங்கட் குழவியைத் தாய்க்கு நோவின்றியே வெளிவரச்செய்து சூல் கொண்ட பெண்களின் வயிற்றுக்கோளாறுகளையும் அக்குழந்தை சாவாது பிழைத்து வளர்ந்து முதிர்ச்சி யடையவுஞ் சித்தர் மருந்து கண்டிருந்தனரென்பது தெரியவருகின்றது. திருதராட்டினன் மனைவி காந்தாரியின் சூல் வயிறு கலங்கியொழுகிய குருதியை முனிவன் வேதவியாதன் நூறு பாளைகளில் நிரப்பி வைக்க நூறுபாளைக் குருதிகளும் நூறு குழந்தைகளாயின வென்பது பாரதச் செய்யுளின் கேட்கப் படுகின்றது. அவ்வாறவன் அவற்றைக் குழந்தைகளாக்கிய முறை சித்தமருத்துவ முறையாதல் வேண்டும். ஆனால் சூல் வயிற்றினின்றும் வெளிவரச் செய்த பச்சைக் குழந்தையாகிய இறைச் சிப்பிழம்பினை மீண்டுந் தாய் வயிற்றுள் வைத்து வளரச் செய்தல் சித்த மருத்துவ முறையில் முடியாத செயலாகும். அதனைக்காட்டினுஞ் சித்தமருத்துவ முறையே சிறந்ததாகும். இம்முறையாற் குழந்தைக்குக் குற்றங் குறைகளில்லாதொழிகின்றன. நொந்து வருந்திய தாயினுடம்பு மீண்டும் நொந்து வருந்தாதவாறு பாதுகாக்கவும்படுகின்றது. வாள வெட்டு முதலிய வெட்டுப்புண்களைப் பட்டவுடனே தழும்பு மில்லாதவாறு மாற்றக்கூடிய மருந்துகளுஞ் சித்தர்களிடமிருந்தனருஞ்சு தலைக்கேறி உணர்ச்சி முற்றுமிழந்த உயிர்களை மணம்பட்ட

வுடனே உயிர்ப்பித்துணர்ச்சி யெழுச் செய்யு மருந்துகளும் சித்தர்க்குளாற் காணப்பட்டன. இன்றைக்குப் பிறர் மருந்துகளாற் போக்குதற்கரியனவாயிருக்கின்ற தொழுநோய், தொய்வு, கணை, முளை, குன்மவலி, குருட்டுத்தன்மை, செவிட்டுத்தன்மை முதலாகப் பழவினைபற்றித் தொட்டும் பிணிகட்டுச் சித்தருடையவை சிறந்தமருந்துகளாயிருந்தன. சித்தமருந்தெல்லாம் மந்திரங்களோடு கையாள வேண்டியவை. அம்மந்திரங்களும் அவற்றை நவில வேண்டிய முறைகளுஞ் சித்த மருத்துவநூல்களிற் கூறப்பட்டுள்ளன. மற்றை மருத்துவமெல்லாம் காற்று, மைப்புக், கோழையென்னு முப்பிணிகளையுந் தத்தமளவினேருமலிறங்காமலளவு படுத்தி வெண்சோரி (விந்து) யைப்பாதுகாத்துக் கீழ்நோக்கச் செய்யும். அதனால் வெண்சோரியிழிந்து மீண்டும் உடல்நலங்குன்றுதல்கூடும். அவைபோலாது சித்தமருத்துவம் முப்பிணிகளையுமளவுபடுத்தி வெண்சோரியைப் பாதுகாத்து மேனோக்கி நிற்கச்செய்யுமியல்புடையது. ஆதனால் வெண்சோரி கட்டுப்பட்டு நின்றலால் உடனலங்குன்றுமை மட்டுமன்றிப் பிறவிப்பிணி தீர்க்கும் மெய்யுணர்வு நெஞ்சடக்கம் என்பன விளைதலும் வேறு செயற்கருஞ் செயல்கள் உண்டாதலுமுளவாகின்றன. இது மற்றை மருத்துவங்கட்கில்லாத சித்த மருத்துவத்தினறனிச் சிறப்பாகும். இச்சித்த மருத்துவமேயன்றி வேறு மருத்துவங்களுந் தமிழ் மக்களிடையே பண்டு தொட்டு நிகழ்ந்து வந்தன. எனவே சித்தமருத்துவ மென்பது தமிழ் மருத்துவத்துறையிற் சிறந்ததொரு வகையெனக் கொள்ளல்வேண்டும்.

முன்னைநாளையிலே பொதியின்மலைமேற் சித்தரெல்லாரும் வந்து கூடுவதொரு மன்று நிலவிற்பறையவும் அங்ஙனமவர் மன்றுகூடித் தம்முண் மருத்துவ வாராய்ச்சி செய்து போந்தன ரெனவும் அந்த ஆராய்ச்சியின் விளைவாகப் பலப்பல சித்தமருத்துவ நூல்கள் வெளிவந்தன வெனவும் நினைத்தற்கிடனுண்டு. அதனாற் சித்தர் குழாம், சித்தர் கணம் என்னும் வழக்காறுண்டாயிற்று. நல்லோருந் தீயோரும் நோயாளிகளாகக் கூடுமாயினுந் தீயோர்க்கு நோய் தீர்ப்பதாயின் அவர்களால் உலகிற்குத் தீமைபெருகுமாகலின் அவர்களுக்குச் செய்யாது நல்லோர்க்கே சித்தமருத்துவஞ் செய்யப்பட்டதாயின் எல்லார்க்கும் பொதுவாகச் சித்தமருத்துவக் கோட்ட மென்பது சித்தர்களாலும் மன்னர்களாலும் நிறுவப்படவில்லை யென்பது தெரிவருகின்றது.

மருத்துவச் சித்தர் மாண்பு

இங்ஙனம் மருத்துவங் கண்ட சித்தர்களைப்பற்றி வடநூன் முதலிய வற்றிற் கேள்விப்படாமையாலும் தமிழகத்துச் செய்யுட்களிலும் வழக்கிலும் பலமுறை கேள்விப் படுதலாலும் இவர் நந்தமிழகத்துத் தமிழர் மரபிற்றேன்றிய பெருமக்களையாதல் வேண்டும், இவர்கள் அடர்ந்த காடுகளிலும் உயர்ந்த மலைகளிலுங் குன்றுகளிலும் வாழ்ந்துகொண்டு அவ்வப்போழ்து நாட்டுப்புறங்களிற் காணப்பட்டுத் தகுதியுடைய நல்லோர்க்கு அருள்செய்து மறைந்துபோகு மொருசார் முனிவர்கள். இன்றுந் தென்னிந்தியாவிலே மலைகளிற் சித்தர் பிறர் கண்ணுக்குப் புலப்படாறாறு வாழ்ந்து வருகின்றனரெனவும் அவர்களின் போக்கு வரவு வரலாறுகளையும், மலைச்சாரலில் வாழும் மக்கள் சொல்லிவருவது வழக்கமாயிருக்கின்றது. யானும் என் கண்ணாரக் கண்டும் பேசியும் திருச்செந்தூரிலும் கதிர்காமத்திலும் சித்தரை ஐயுற்றிருந்து அவர் மறைந்த பின்னர் நினைவுவரப் பெற்றிருக்கின்றேன். தென்னிந்தியார்க்குச் சித்தர்பாற் பேரன்பும் பேரச்சமுண்டென்பதனை அவர்களோடுரையாடுமிடத் தினிது காணலாம். அன்பும் பணிவும் ஒழுக்கமுமுடைய நல்லோர்க்கு வேண்டுமுதவி பலவற்றைச் செவ்வியறிந்து நல்குதலன்றிச் சித்தர் தமக்குப் பிறருதவியைச் சிறிதும் வேண்டாத தவவேந்தர்களாதலிற் புலவரும் புரவலருந் தம்மைப் பணிந்து குற்றேவல் செய்யத் தாம் வீற்றிருந்து கட்டளையிடுபவரேயாயிற்றைவே வணங்குதலல்லது ஏனொருவரையும் வணங்குதலிலராவர்.

இவர் பெறலரிய மந்திர மருந்துகளானே நோய்களைக் கெடுக்கும் வியப்பு மட்டுமன்றி இரும்பு முதலியவற்றைப் பொன் முதலியனவாக மாற்றுதல், கீழவர்களைக் காணையராக்குதல், விண்ணிற்பறத்தல், பலநூற்றாண்டுக்கு நரைதிரையுஞ் சாவுமின்றி இளமை நீங்காதிருத்தல், மக்களினாடு வேறொருவர் காணாமலுலாவுதல், முக்கண் முதல்வன், முருகன், மாலவன், மலரவன்' விண்வேந்தன் முதலிய கடவுளர் கோலமெடுத்துக் காட்சியளித்தலென்றினரேன்ன செயற்கருஞ் செயல்கள் பல கைவரப் பெற்றவர்.

இவர் தம் மாற்றல்களெல்லாம் இறைவியினுடையவை யென்று கொண்டு அவ்விறைவியைப் பலவாறு நினைந்து வழிபாடு செய்துவரும் வழக்கமுடையவர். முக்கண் முதல்வன் முதலிய கடவுளர் கோலமெல்லா மிறைவியின் பலப்பல தோற்றமென்பது சித்தர் துணிபு.

சித்தர்களை இடமாகப் பற்றி நின்றே யிறைவன் றன்னடியார்களை யாட்கொண்டருளுகின்ற னென்பது தோன்றுகின்றது.

ஆளுடையவடிகள், ஆளுடைய பிள்ளையார். முதலிய நாயன்மார்கட்கும் பெரியாழ்வார், நம்மாழ்வார் முதலிய ஆழ்வார்கட்கும் மறையடியார்கட்கும் அவ்வப்போழுது ஆங்காங்குத் தோன்றிய கடவுட்காட்சிகளெல்லாம் சித்தர்களை இடமாகக் கொண்டருளிய இறைவன் திருவிளையாட்டுக்களே யாமென்ப துய்த்துணரப்படுகின்றது.

சித்தர்களடங்கிய கல்லறைகளுள்ள இடங்களே இறைவன் தன்னடியார்களையாட் கொள்ளும் திருவிளையாட்டுக்கள் பலநிகழ்த்திக் கோயில் கொள்வதற் குரியனவாயிருந்தன.

சித்தர்களின் யாக்கைகள் அருமருந்துகளின் றன்மையாலே கேடின்றி நெடுங்காலமாக நிலைபெறுந்தன்மையன. அதனாற் சித்தர் பலருந் தாஞ்சாவாமலே கல்லறைக்குட் புதைந்திருந்து கொண்டு மக்கட்கு நளவிலுங் கனவிலும் பற்பல கடவுட்டன்மைகளைக் காட்டித் தமிழக மெங்கணும் இறைவனிறையியர் குக் கோயில் பலவற்றையெழுப்பு வித்துத் தமிழ் மக்களை யுய்யக் கொண்ட பேரருளைத் தமிழ் மக்களெஞ் ஞான்றும் மறவாது போற்றுங் கடப்பாடுடையராவர்.

பண்டு தொட்டுத் தமிழர் சித்தர்களைக் கடவுளாகக்கொண்டு அவர்களின் கோலத்தைக் கல்லிற் செதுக்கி நட்டுக் கோயிலெடுத்து வழிபட்டுத் தங்குறை நிறைவேற்றப் பெற்றுத் தங்குழந்தைகட்குச் சித்தனென்னும் பெயருமிட்டுப் போற்றி வந்தனரென்பது தெரிய வருகின்றது. அந்நடுகல் பலவும் பிற்காலத்திலே முருகன் முதலான கடவுளாக வழிபடப்பட்டு வருகின்றன. பழனிமலைமேற் பழனியாண்டவனென வழங்கப்படுகின்ற நடுகல்லை யின்று தமிழகம் முருகக் கடவுளின் பிழம்பாகக்கொண்டு வழிபாடுசெய்து வருதலைக் காண்கின்றோம். அது முருகன் பிழம்பன்று. அப்பிழம்பு முருகனுக்கு வேறெங்குங் காணப்படாது. அதற்கு நூல்களினுஞ் சான்று காணமுடியாது. அஃதொரு சித்தனது பிழம்பெனவே கொள்ளல் வேண்டும். அம்பிழம்புக்குரிய புகழ் பெற்ற சித்தனொருவன் வாழ்ந்து வந்ததனாலே பழனிமலையை யுடைய திருவாவினன்குடி “சித்தன் வாழ்வு” எனப் பெயர்பெற்றிருந்தது. திருவாவினன்குடிக்குச் சித்தன்வாழ்வென வொரு பெயருண்டென்பது திருமுருகாற்றுப்படைக்கு நச்சினார்க்கினியரெழுதியவுரை யாற் புலப்படுகின்றது.

“நல்லம்பர் நல்ல குடியுடைத்துச் சித்தன்வாழ் வில்லந் தொறுமுன் றெரியுடைத்து—நல்லரவப் பாட்டுடைத்துச் சோமன் வழிவந்த பாண்டியநின் னுட்டுடைத்து நல்ல தமிழ்.”

என்பது ஓளவையார் பாட்டென நச்சினார்க்கினியரெடுத்துக் காட்டிய மேற்கோள் வெண்பா. ஆண்டு நச்சினார்க்கினியர் சித்தனென்பது முருகக் கடவுளின் திருப்பெயர்களுளொன்றாகக் கருதுகின்றார். அங்

ஙனமாயின் முருகாற்றுப்படையிலெடுத்துக்கொண்ட திருவாவினன்குடியிற் கோயில்கொண்ட முருகன் சித்தனாகிய கோலத்தோடிருத்தல் வேண்டும். அங்ஙனமிராமையாற் சித்தனென்பது முருகன் பெயர்களுளொன்றாகக் கொள்ளினுஞ் சித்தன்வாழ்வெனத் திருவாவினன்குடி பெயர் பெறுதற்கு வாயிலாகிய சித்தன் முருகக்கடவுளல்லென்பதே தேற்றம். ஆகவே பழனியாண்டவன் சித்தருளொருவனே யாம். அதற்கேற்பப் போகனெனவொரு சித்தன் பழனிமலைமேலடங்கியிருக்கின்றனென வழங்குவதும் நினைக்கத்தக்கது. பழனியாண்ட சித்தன் போகனுக்கு ஆசிரியனோ? போகன்றனே தன்னைச் செய்து வைத்த பிழம்போ? போகனது தோற்றத்தை அவனடியார் செய்து வைத்த பிழம்போ? சித்தரெல்லாருங் குழுமிச் சித்தர் முதல்வனே நாட்டி வழிபட்டதேயோ? சித்தர் முதல்வனாகிய முக்கப் பெருமான் சித்தனென்பொழுது அத்தோற்றமுடையவனாயிருந்திருக்கலாம். குறிஞ்சி நிலத்து வாழஞ் சித்தர்கட்குக் குறிஞ்சி நிலக் கடவுளாகிய முருகனே சித்தனாகி வந்து காட்சியளித்தருள்புரிந்ததுபற்றி அவனைச் சித்தர் குழாம் சித்தராகிய கோலத்தில் வழிபட்ட பிழம்புதான் பழனியாண்டவன் பிழம்பெனப்பட்டதெனக் கொள்ளினுங் கொள்ளலாம். எவ்வாற்றானும் பழனியாண்டவன் சித்தருளொருவனேயாம். திருப்புகழ் பாடியருளிய அருணகிரி நாதர் காலத்திற்கு முன்பே பழனியாண்ட சித்தனை முருகக் கடவுளென்றல் பெருவழக்கானமையால் அவரும் முருகனெனவே பாடியுள்ளார். அன்றிப் பழனியாண்ட சித்தனாகி வந்து திருவிளையாட்டுச் செய்தருளி நடுகல்லானவன் முருகக் கடவுளென்னுங் கருத்துப் பற்றியும் அருணகிரி நாதர் அவ்வாறு பாடியிருக்கலாம்.

பழனியாண்டவனைச் சித்தனென்னுது சித்தனல்லாத முருகனெனவேகொண்ட பார்ப்பனர் கட்டிவைத்த பழங்கதைக்கு வேறு நூல்களிற் சான்று காணப்படாமையாலும் பழனியென்னுஞ் சொல்லுக்குத் தாங் கட்டிய கதையோடு பொருந்தச் சொல்லும் பொருள் தமிழ்ச் சொன்மரபுக்கு முரணாய் வழுவாதலாலும் அது பொய்க் கதையேயல்லாது மெய்வரலாற்றன்று. இதுபோலுங் கட்டுக்களை வரலாறென நம்புவதால் யாமுண்மையை யிழக்குங் கொடுமையடைய நேர்ந்துவிடுகின்றது.

இவ்வாறு பழனிச் சித்தன் கோயில் போல மலைகளினும் பிறவிடங்களிலுஞ் சித்தர் கோயில்களும் சித்த வணக்கமும் மலிந்திருத்தல் வேண்டும். ஆருகத மதத்துள் அருகனையும் வீடுபேறெய்திய முனிவரையும் சித்தரென வழங்குவர். அங்கு அருகசரணஞ், சித்தசரணஞ், சாதுசரணந், தன்மசரணமெனவரு நால்வகை வணக்கங்களுட் சித்தவணக்கமென்பதொன்றுண்டு. அச்சித்தர்க்கு மிக்கெடுத்துக்கொண்ட தமிழ்ச் சித்தருக்குமுள்ள வேற்றுமை பெரிது.

பழனிக் கோயிற் சித்தனது தோற்ற மமைந்திருக்கு முறையாற் சித்தர் சிலர் மழித்த தலையருங் கோற் கையருங் கோவணவுடையருமா

யிருந்தமை தோன்றுகின்றது. சித்தரெல்லாம் மருந்தினூற்றலால் முதிரா இளமை பெற்று வாழ்ந்துவந்தமை பழனிச் சித்தனிடம் பார்த்தின்புறலாம். அதனூற் சித்தரெல்லாரும் முருகக் கடவுளாகவே வணங்கத் தக்கவராயினர். இதனாலும் பழனிச் சித்தன் பழனி முருகனைப்பட்டான் போலும். இன்னு மெத்தனை சித்தர் கோயில் முருகன் கோயிலாயினவோ? ஆங்காங்கு மறைந்திருக்குஞ் சித்தர் பிழம்புகளைத் தேடிக்கண்டெடுக்கக் கூடுமாயிற் சித்தர் தோற்ற முழுது மொருவாறு தெரிந்துகொள்ளலாம்.

நச்சினூர்க்கினிய ரெடுத்துக் காட்டியதாகக் காட்டப்பட்ட ஓளவையார் பாடலால் ஓளவையார் காலத்துக்கு முன்னரே சித்தன் வாழ்விற் சித்தன் வாழ்ந்தமை பெறப்படுதலாலே இற்றைக் கிராயிரம் யாண்டுக்கு முற்றொட்டே சித்தர் வாழ்ந்துவருகின்றாரென்பதுணரப்படும். ஓளவையாருங் கருநெல்லிப் பழமுண்டமையாற் பல நூற்றாண்டுகளாக வாழ்ந்துவந்தவொரு பெண்பாற் சித்தர். கருவூர்ச் சித்தரென்பார் தஞ்சை யிராசராசேசுவர மென்னும் பெரிய கோயிலிலே சிவலிங்கம் ஆவுடையாரோடுமேழகால் இணைக்க முடியாமற் சாய்ந்து சாய்ந்து விழ அதனைத் தம் வாய் வெற்றிலையை யுமிழ்ந்து பற்றவைத்து நிறுத்தினாரெனக் கேள்விப்படுதலாற் கி. பி. பத்துப் பதினென்று பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுகளிலுஞ் சித்தர் வாழ்ந்தனர்.

சித்தர் தமிழகத்துப் பல்லாயிரம் யாண்டுகளாக வாழ்ந்துவருகின்றாராயினும் இடையிலே சித்தரெனப் பெயர் வழங்கப் பெறுதற்கு முன்னர் வேறு பெயர்களால் வழங்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டுமென்பது முனிவரகத்தியனாரையும் புலவர் திருவள்ளுவனாரையும் சித்தர் குழாத்துள்வைத்து வழங்கப்படுதலினின்றும் பெறப்படுகின்றது. முனிவரெல்லாரையும் சித்தரெனக் கொள்ளுதல் கூடாது. மருத்துவ முறையாலே மூப்பிறப்புக்களின்றி நீடுவாழ்தன் முதலான பெறற்கும் பேறுகள் பெற்று மன்னுயிர்களின் மேற் பேரருள் கனிந்த முனிவர்களை சித்தர்களெனக் கொள்ளுதல் வேண்டும். அகத்தியனாருந் திருவள்ளுவனாருந் திருமூலனாரும் மருத்துவ முறையல்லாத முறைகளாலுஞ் செயற்கரிய செயல் வல்லுநராயினும் மருத்துவமுறையுந் தெரிந்துணர்ந்து துறைபாயது பற்றியே, முனிவர் குழாத்துள்ளும் புலவர் குழாத்துள்ளும் வைத்தெண்ணப்படுமவர்கள் சித்தர் குழாத்துள்ளும் வைத்தெண்ணப்படுவராயினர். இதனாலே ஆளுடைய நம்பிகள் ஆளுடைய வாசுகன், ஆளுடைய பிள்ளையார், ஆளுடையிகள், பட்டினத்தடிகள், அருணகிரி நாதர், தாயுமானவர் முதலிய பெரியோர்களைச் சித்தர் குழாத்துள் வைத்தெண்ணுதல் பொருந்தாதென்பதாயிற்று. ஆரியருட் பதஞ்சலி முனிவனும் விசுவாமித்திர முனிவனும் மிவர்போல்பவருஞ் சித்தர் குழாத்தினரல்லர். வேறு முனிவர் குழாத்தினராவர்.

ஓரேட்டகத்துப் பதினெண் சித்தர் பெயரே காணப்பட்டமைகொண்டு பதினெண் சித்தரென்னும் வழக்குப் பயின்றதன்றிச் சித்தர் பதினெண்மரையல்லர். அக்கையேடு மிகப் பிற்காலத்திலே ஒருவர் தமக்குத் தோன்றியவாறெல்லா மெழுதி வைக்கப்பட்டதாகும். அது சித்தரல்லாத போலிகளையுஞ் சித்தராகக் கூறுகின்றது. முக்காலத்தினு முள்ளாராகிய சித்தருடைய தொகை வரையறைப்படாததாகும். சித்தர் குழாத்துள் இறைவனே முதல்வனவன். ஏனைச் சித்தரெல்லாம் அம்முதல்வன் வழிமுறையே வருஞ் சித்தராவர். சித்தர் முதல்வற்கு எல்லாம் வல்ல சித்தனென்பது பெயர். எனவே மற்றைச் சித்தர் யாவரும் எல்லாம் வல்ல சித்தரல்லர் சிலபல செயற்கருஞ் செயல்வல்ல சித்தரென்பது பெறப்படும்.

இறைவன் எல்லாம் வல்ல சித்தனாகி விளையாடிய செய்தி மதுரையறுபத்து நான்கு திருவிளையாடல்களுளொன்றாகவும் வழங்கப் படுகின்றது. எல்லாம் வல்ல சித்தன்முதற்சித்தரெல்லாம் வழிபட்டுவருவது இறைவியின் திருக்கோலமேயாம். படைப்புக்கடவுள், காப்புக்கடவுள், அழிப்புக் கடவுளென்றிவர் முதலான கடவுளரெல்லாம் இறைவியின் நேற்றமல்லதில்லை யாதலாற் சித்தரொரு கடவுளையும் இகழாது எல்லாக் கடவுளையுமொரு கடவுளாக வழிபாடு செய்து வந்தனர். முன்னர் கூறிய கருவூர்ச்சித்தர் திருவிசைப்பாப் பாடியுள்ளார். இதனூற் சித்தர் பலருஞ் செய்யுளியற்றவல்ல செந்தமிழும் புலமையுஞ் சித்தர் பெருமான் சேவடிப் பற்றுஞ் சிறந்து பொய்யடிமையில்லாத புலவராய்த்தி கழந்திருந்தமையுங் கருதப்படுகின்றது. சித்தன் சிவன்பாற் பேரன்பு பூண்டு தோற்றம் முதலிய வற்றாற் சிவனெனவே கருதி வணங்கத் தக்கானாயினமையிற் “ சித்தன் போக்குச் சிவன் போக்கு ” என்னும் பழமொழி யெழுந்தது. நந்துதல் நத்தமென வந்தாற்போலச் சிந்துதல் சித்தமென வரச் சித்தமுடையார் சித்தரெனப் பட்டார். இருவினைகளையும் நோய்களையும் சித்துதலுடையாரென்பது கருத்து. அன்றி இயற்கு சொல்லெனக் கொள்ளாது வடசொல்லெனக் கொண்டு சித்திகளை யுடையவர் சித்தரெனப் பட்டாரெனக் கொள்ளினுமமையும். சித்தார் செற்றார் என்னும் பெயர்கள் மருவிச் சித்தரென வழங்கின வெனக் கொள்ளினுங் கொள்ளலாம். இவற்றுக்கும் வினைகளையும் நோய்களையும் கெடுத்தாரென்பது கருத்தாகக் கொள்ளலாம், விண்ணவர்வகை பதினெட்டனுட் சித்தரென வொரு வகையுண்டு. அவர்க்கு மருந்தோடு தொடர்பில்லாமை தெரிதலால் அவரின் வேறவர் தமிழ்ச் சித்தரென்பது பெறப்படும்.

சித்தருடைய மாண்புகள் சித்தெனவுஞ் சித்து விளையாட்டெனவும் வழங்கப்படும். கலம்பகமெனத் தமிழின் வழங்குஞ்சிறுகோவைப் பாட்டுக்களினுறுப்புக்களுட் சித்தென்பது மொன்றாகப் பாடப்பட்டு வருகின்றது. அஃதாவது அப்பாட்டுடைத் தலைவனாகிய இறைவனுடைய சித்தர்தஞ் சித்து விளையாட்டுக்களினருமை பெருமைகளையெடுத்துப் பாடு

மாறு பாடுமுகத்தால் அவ்விறைவனைப் புலவர் புகழ்ந்து வாழ்த்துத் தலாம். இதனாலே பண்டைத் தமிழகத்திற் சித்தருடைய சித்து விளை யாட்டுக்கள் பல மலிந்திருந்தன வென்பதும் முழுமுதற் கடவுளைச் சித்தர் பெருமானாகக் கொண்டு அவன்பா லிடையறாத பேரன்பு வைத்திருந்த னரென்பதும் அவர் சித்துக்களைப் புலப்படுத்திய கோயில் பலவுளவென் பதுந் தோன்றுகின்றன.

இத்துணைக் கடவுட்டன்மை வாய்ந்து திருவருள் பெருகுதற்கு வாயிலாய் வீற்றிருந்த சித்தர் குழாங்களை நினைந்து விளித்துத் தாயு மானவடிகள் புகழ்ந்து பாடியவுருக்கமான பத்துப் பாட்டுக்களைப் பலருங் கற்றுப் பாடி வருகின்றனர். அப்பத்துப் பாட்டுக்களினிற்றுதி தோறும் “ வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நன்னிலை பெற்ற வித்தகச் சித் தர் கணமே ” யென வருகின்றது. இதனற் சித்தருடைய கொள்கை முடிவு வேதாந்தத்துக்குச் சித்தாந்தத்துக்கும் பொதுவாகிய நன்னிலை யென வெளியாகின்றது. இம்முடிவு காழிக் கண்ணுடை வள்ளலா ரென்னு முனிவரியற்றிய ஒழிவிலொடுக்கக் கென்னும் நூலிற் கூறப் பட்ட கொள்கையாகும். ஆகவே சித்தர் குழாம் வேதாந்தமுன் சித் தாந்தமு மொருங்கு கற்றுணர்ந்து அவற்றினொருமைப்பாடு கண்டு தெளிந்து பொது நின்ற விழுமியோரென்பது புலப்படும்.

இந்துணைச் சிறந்த சித்தர் குழாமு மவர் கண்ட சித்தமருத்துவ நூல்களு மிப்பொழுது காணக் கிடையாது மறைந்துள்ளன-

மருத்துவச் சித்தர் பாடிய நூற்பாட்டுக்கள் சிலச்சில பழஞ்சித்த மருத்துவ மரபினர் சிலரிடஞ் சிதைந்துஞ் சிதையாதும் வழங்கிவருதல் ல்லது சித்தமருத்துவ நூலொன்றுங் காணப்படாது கடல் கோட்பட்டும் பிறவிடை யூறுபட்டு மொழிந்து போயின வெனக் கண்ட பிற்காலச் சித் தமருத்துவர் சிலர் ஆங்காங்குத் தொன்று தொட்டுக் கைம்முறையாக வழங்கிவருஞ் சித்த மருத்துவ முறைகள் பல வற்றைத் தொகுத்துத் தத்தமக்குத் தெரிந்த வாறெல்லாந் தமிழ் மரபு கெடப் பாடித்தனித் தனியாகச் செய்யப் பட்டு அவ்வச் சித்தர் பாடியனவாகக் கட்டி வைத்த நூல்களே யின்று சித்தமருத்துவ நூல்களென வழங்கப் படுவன. அவற்றின் பாட்டு நடையைக் கண்டோர் அந்நூல்களெல்லாம் இற்றைக் கேறக் குறைய இரண்டு மூன்று நூற்றாண்டுகட்கு முற்பட்டனவல்ல வென்பதனை யெளிதின் விரையக் கண்டு கொள்வர். குன்றக்கூறன், மிகைப்படக்கூறல், கூறியது கூறன், மாறுகொளக்கூறல், வழுஉச்சொற் புணர்த்தன், மயங்கவைத்தல், வெற்றெனத் தொடுத்தன், மற்றொன் றுவிரித்தல், சென்று தேய்ந்திறுதல், நின்று வற்றல், என நன்னூலிற் கூறி விலக்கப் பட்டுள்ள குற்றங்கட்கெல்லாங் கொள்கலமாகிய இன் றைய சித்தமருத்துவ நூல்களில் அவற்றுக்கு எடுத்துக் காட்டுக்கள் தேடி யெடுக்க வேண்டா. சித்தமருத்துவ நூலெல்லா மெடுத்துக் காட்டுக்களாமெனக் கூறிவிடலாம். தேரையர் கரிசல் போன்ற இரண்

டொருநூல் ஒருவாறு திருந்திய நடைப் பாட்டுக்களாலாயின வெனக் கொள்ளலாமாயினும் அவையும் நன்காராய்ந்து பலவேடுகளை யொப்பு நோக்கிப் பிழையற ணைப்புறப் பதிப்பித்துக் கீழ்க்குறிப்புக்களோடும் ஆராய்ச்சி முகவுரையோடும் வெளியிடப் படாமையால் அவற்றை விழை ந்து கற்றுப் பயன்படுத்த முடியாமலிருந்து வருகின்றனர் சித்தமருத் துவ மாணவ மாணவியர்- இப்பொழுதைய சித்தமருத்துவ நூல்க ளெனப்படுவவற்றிற் பொறுக்கி யெடுத்துத் தொகுக்கப்பட்டுள்ள மருத் துவ முறைகளும் பண்டைச் சித்தர்களாற் கூறப்பட்டவாறே யுள்ள னவோ ? இடையே போலிச் சித்தர்களால் வேறுபடுத்தப் பட்டுள்ள னவோ ? ஆராய்தல் வேண்டும்..

சித்தமருத்துவச் சீர்திருத்தம்

இப்பொழுது வழங்குந் சித்தமருத்துவப் பாடல்களிற் காணப் படுங் கருத்துக்களாகிய மருத்துவ முறைகளை மட்டுங் கண்டெடுத்து வழுவில்லாத வினிய தூய செந்தமிழ்ப் பாட்டு நடைபிலாயினுங் கட்டுரை நடைபிலாயினு மெழுதி வெளியீடு செய்தல் வேண்டும். பாடுவ தாயின் வெண்பா, அகவற் பாக்களாலன்றி நீண்ட வடிகளையுடைய விருத்தப் பாட்டு முதலிய பாவினங்களாற் பாடுதல் கூடாது. அவற் றுற் பாடப் புகின் மிகைப்படக் கூறன் முதலிய குற்றப்படாமற் பாடுத லியலாது. யாக்கோப்பு, சட்டமுனி முதலிய சித்தமருத்தவர்களை முதலாசிரியர்களாகிய சித்தமருத்துவர்களைக் கொள்ளுந் தடு மாற்றத்தவிர்த்தல் வேண்டும். செந்தமிழ் வரம்புகண்ட முனிவரகத் தியனரெங்கே அகத்தியர் பன்னிராயிரம் பாடிய அகத்தியரெங்கே திருக்குறள் பாடிய திருவள்ளுவனரெங்கே ஞானவெட்டியான் பாடிய திருவள்ளுவரெங்கே. இங்ஙனம் பொய் புனைந்துரைப்பதனாலே மருத் துவச் சித்தீர் மாண்பு குன்றும்.

இனித். தென்னிந்தியாவிலும் வடவிலங்கை கீழையிலங்கையிலு முள்ள சித்தமருத்துவர்களை யெல்லா முறுப்பாளராகக் கொண்ட சித்த மருத்துவ மன்றமென வொரு பெரும் பண்ணை நிறுவுதல் வேண்டும்.

அம்மன்றத்துக் குறுப்பாவனவற்றுட் சித்தமருத்துவச் சுவடிநிலை யமு மொன்று. அதன்கட் பழைய புதிய ஒலீச்சுவடிகளுங் கையெழுத் துச்சுவடிகளும் பதிப்பு வெளியீட்டுச் சுவடிகளும் வேற்றுமொழி மருத் துவச் சுவடிகளு மெல்லாங் கொணர்ந்து தொகுத்து வைத்தல் வேண் டும்.

பொதுக் கல்வியிலே பயிற்சிபெற்ற மாணவ மாணவியர் பலரைத் தேர்ந்தெடுத்துக் கொழும்பி னுயுள்வேதக் கல் லூ ரி யி லே னு ஞ் சென்னை யாயுள்வேதக் கல்லூரியிலேனுஞ் சேர்ந்து சித்த மருத்துவக் கல்வித் தேர்ச்சிபெற வுக்கும் பொருட்டு அவர்தம் பெற்றோரைத் தூண்டுமுகத்தால் ஆயுள்வேதக் கல்லூரியிற் சித்த மருத்துவக் கல்வி குன்றாதவாறு பாதுகாக்க வேண்டும்.

மருத்துவத்துக்கு வேண்டப்படுங் காட்டு மருந்து கடைமருந்து களையெல்லாங் கொணர்ந்து தொகுத்து அவ்வவற்றின் பெயர்களை அவ்வப் பெட்டிகளில் எழுதி யொட்டிவைத்து விற்கும் ஒரு பெரிய விற் பனை நிலையமமைத்துச் சித்தமருத்துவ ரெல்லார்க்கும் மருந்துகளெல் லாம் முடையின்றி யினிது கிடைக்குமாறு செய்தல் வேண்டும்.

காட்டு மருந்துப் பயிர்களையும் விதைகளையும் மெல்லாந் தேடிக் கொணர்ந்து நட்பும் விதைத்தும் பயிர்செய்யும் பெரும்பரப்புடைய

மருந்துத் தோட்டமொன்று சித்தமருத்துவ மன்றத்துக்குரியதாகல் வேண்டும்.

சித்தமருத்துவ நூலாராய்ச்சிக் கழகமென வொன்றை நிறுவி யங்கிருந்தாராயு மாராய்ச்சி வல்லுநரால் ஆண்டுதோறுஞ் சித்தமருத் துவச் சீர்திருத்தங்களையு மவற்றைப் பற்றிய அரிய பெரிய நுட்பங்களை யும் எழுத்து வாயிலாகவுஞ் சொற்பொழிவு வாயிலாகவும் பலரு முணரவெளியிட்டு வரல்வேண்டும். அவற்றை வெளியிடுதற் பொருட்டுச் சித்தமருத்துவமெனப் பெயரிய திங்களறிக்கை வெளியீடொன்றும் அதனைப் பதித்து வெளியிடும் பதிப்பகமொன்று மாராய்ச்சிக் கழகத் துக்குத் துணையாக வேண்டப்படுவனவாம்.

ஆராய்ச்சியும் இக்கால மேலே நாட்டாராய்ச்சி முறையைப் பின் பற்றி நிகழ்தலே போற்றத்தக்கதாகும். அம்முறையே விப்பொழுதிரு நூற்றாண்டாக வையகமெங்கணும் வளர்ந்து பரவிவருகின்றது. இன்று நாடெங்கணும் முன்னில்லாத மக்களினக்கலப்பு மலிகின்றன. அத னுன் முன்னில்லாத புதுப் புது நோய்கள் உண்டாகின்றன. அந்நோய் க்டகுப் புதுப்புது மருத்துவ முறைகளைக் காண்டல் வேண்டும். அந் நோய்களும் மருத்துவ முறைகளும் நம் பழைய நூல்களிற் காணப்பட மாட்டா. அவற்றை மேன்மேற்கொண்டு வெளியிட்டுவருகின்றனர் மேலேநாட்டாராய்ச்சி வல்லுநர். அவரதடிச்சுவட்டைப்பற்றிச் சென்று புதுப்புது நோய்க்குரிய சித்த மருத்துவ முறைகளைச் சித்த மருத்து வம் வல்லார்கண்டு வெளியிடக் கூடவர். அந்நோய்களோ தனி நோய், கொள்ளை நோயென விருதிறத்துட்படும். அவரவர்கட் குண்டாகிப் பிறர்பாற் படராது அவரவரளவிலே நின்றொழியும் நோய் தனி நோ யெனப்படும். அங்ஙனமன்றி யொருவர்பாலுண்டாகி அவரையொட்டி ஞர்பா லொட்டவல்ல நோய் கொள்ளை நோயெனப்படும். அவை பேரம்மை வளர்த்தல், சிறும்மை வார்த்தல், கக்குவான், தொழு நோய், பறங்கி மேகம், வாய்கான்று வயிறு கழிதல், சொறி சிரங்கு, கரப்பான் முதலாகப் பலவாம். அவ்விருசார் நோய்க்குமாகின்ற மருந் துகள் காக்கு மருந்து, போக்கு மருந்தென விருகூறுபடுவனவாம். காக்கு மருந்தாவன நோய் வாராமுற் றடுப்பனவாம். போக்கு மருந் தாவன நோய் வந்தபிற் களைவனவாம். சித்த மருந்துகளுமிங்ஙன மிருத்தல் வேண்டும். அன்றியுஞ் சித்த மருந்துகளொவ்வொன்றன் கூறுபாடுகளும் அக்கூறுபாடுகளினளவு மிவையிவையென வரையறுத் துணர்ந்து சொல்லத்தக்கவராயிருத்தல் இக்காலச் சித்த மருத்துவர்க் கின்றியமையாதது. அவற்றைக் காணுங் கருவிகளையும் அக்கருவிகளா லவற்றைக் காணுமுறையு மேலேநாட்டு மருத்துவர்பாற் தெரிந்துகொள் றுதல் விரும்பத்தக்கதாகும். உடம்பினுள்ளுறுப்புக்களின் கேடுகளையு மவற்றின் செயல்களையுங் காட்டவல்ல நுண்ணிய வொளிக்கதிர்வழி யாக நிழலெடுத்துப் பார்க்குமுறையுஞ் சித்த மருத்துவர்க்கு வேண்டற் பாலதாகும். புற்று, மூச்சுத்தடை, நீரிழிவு, காக்கை வலி, உணர்ச்சி

மைப்பு, வலிநோய் முதலிய நரம்பு நோய்களையும் வயிற்று வலி முளை காண்டல், புழை விழுதல் போன்ற நோய்களையும் கெடுத்தற்கு மேலை நாட்டாராய்ச்சி செய்துவருகின்றனர். சித்த மருத்துவர்களும் அவற்றைப் போக்குவதற்குப் புதியனவாகத் தனி மருந்து கூட்டு மருந்துகளைக் கண்டு கையாண்டு வருதல் சிறந்தது. களி, புளற்காற்று, உயிர்ப்பு வளி, வெடி நாற்றம், சோரிமண், எரிப்பு, உப்பு, இனிப்பு, கொழுப்பு சுண்ணாம்பு, இரும்பு முதலியவற்றி ன்றற்றல்களாகி யுடம்பினுறுப்புக்களொவ்வொன்றிற்கும் வேண்டுவனவற்றைச் சித்த மருத்துவர்கள் அளந்து பிரித்துப் பிரித்துக் கண்டுகொள்ளுந் திறமையுடையவர்களாயிற் புதுமுறைச் சித்த மருந்துகளைக் கண்டு செய்துகொள்ளலாம். அடிக்கடி நல்லவுடம்பினியல்புகளையுங் கெட்ட வுடம்பினியல்புகளையு மொப்புநோக்கிக் குருதி முதலியவற்றின் மிகை குறைகளையுந் தூய்மையழுக்குக்களையு மாராய்ந்து துணிந்துவரும் பயிற்சியால் உடம்புகளினளவான வமைப்பு மவ்வமைப்புக்கு வேண்டுமுறைகளுஞ் சித்த மருத்துவர்க்குப் புலனாகும். சித்த மருந்துகளில் ஊசிவழியால் எளிதின் விரைவாகக் குருதியிற் கலப்பிக்கக்கூடிய மருந்துகளுங் காண்டல் வேண்டும். இன்னுஞ் சித்த மருத்துவ முறைக்குத் துணையாவனவாகிய மேலைநாட்டு முறைகளையெல்லாந் தழுவிக்கொள்ளுதலாற் சித்த மருத்துவம் புது மறுமலர்ச்சியடைந்து பல நாடுகளினுள்ளங்களைக் கவர்வதாகும். தமிழகத்து வழங்கும் வேறு பல மருத்துவங்களையுஞ் சித்த மருத்துவத்தோடிணைத்தல் வேண்டும்.

ஆண்டு முடிவுதொறுஞ் சித்த மருத்துவ மன்றங் கூடிச் சித்த மருத்துவத் தேர்தலிலே நன்கு தேர்ச்சிதெற்ற மாணவ மாணவியர்க்கும் ஆராய்ச்சிமுறை வல்ல சித்த மருத்துவப் புலவர்க்கும் சித்த மருத்துவம் வளர்க்குஞ் செல்வர்க்கும் பாராட்டுரை வாழ்த்துரைகளும் பரிசுகளும் சிறப்புப் பெயர்களும் வழங்கி யூக்கப்படுத்தல் வேண்டும்.

நன்கு கற்கும் னறிய சித்த மருத்துவ மாணவ மாணவியர்கல்வி கற்றற்கு வேண்டும் பொருளுதவியுஞ் சித்த மருத்துவ மன்றஞ் செய்தல் வேண்டும்.

பலவூர்களிற் சித்த மருத்துவக் கோட்டங்களை யேற்படுத்தல் வேண்டும்.

எல்லா வகையானுஞ் சித்த மருத்துவத்தின் பெருமையை மக்களுணர்ந்து வியந்து விருப்பங்கொள்ளுமாறு மெய்ப்படுத்துதல் மன்றத்தின் கடமை.

நாளடைவிலே ஒரு பெருஞ் சித்த மருத்துவக் கல்லூரி தமிழகத்துத் தோன்றுமென்பது எனது நம்பிக்கை.

இவ்வளவு மினிது நிறைவேற்றுதற்கும் பாதுகாத்துவருதற்குஞ் சித்த மருத்துவ மன்றம் ஒரு பெருந் தொகையை முதலீடு செய்து அதன் வருவாயைச் செலவு செய்தல் வேண்டும்.

அங்ஙன முதலீடு வைத்தற்குப் பெருஞ் செல்வர்களும் வருவாய் மிகுதியுடைய தொழிலாளிகளும் அரசியலாளருந் தங்கடமைபுணரச் செய்தலே சித்த மருத்துவ மன்றத்தின் முதற் பணி.

தங்கடமை புணரு மேதக்க அரசியலாளரது துணையின்றி யென்ன மருத்துவமு மீடே முடியாதென்பது தேற்றம். சித்த மருத்துவர்களைத் தன் மருத்துவக் கோட்டங்களிலமர்த்தி மக்க்குச் சித்த மருத்துவஞ் செய்வித்து அதனலங்களை மன்றத்தின் முகமாகப் பொது மக்களினிது புலங்கொளச் செய்தல், அரசியல் செய்ய வேண்டு மரும்பணியாகும். இதனைச் சித்த மருத்துவத்துறை யார்வமுடைய நம் பாராண்மன்றினுறுப்பாளர்கள் பொதுமக்களொடு கலந்துசாவி புணர்ந்து மருத்துவத்துறை மந்திரிக்கெடுத்துரைத்து நினைப்பூட்டிப் பொதுமக்களினலங்கருதிச் சித்த மருத்துவத்துறையாக்கத்துக் காவன செய்தல் வேண்டுமெனச் சித்த மருத்துவார் சார்பாக யான் அன்றரைக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சித்த மருத்துவர்களுக்குள் இந்துக்கள், பௌத்தர், கிறித்தவர், மகமதியர், உயர்ந்தவினத்தினர், தாழ்ந்தவினத்தினர், ஆண், பெண் என்றற்போலும் வேற்றுமைகளையறவே யொழித்துத் தாமொரு வயிற்றுடன் பிறப்புப்போலப் பழகி வாழ்ந்துவருமொற்றுமை நிலவுதல் சித்த மருத்துவத்துக்குப் பெரும் பாதுகாப்பான கோட்டையாகும். இந்துக்களல்லாதவருள்ளுஞ் சித்த மருத்துவார் பலருளரென்பதனை யிந்துக்கள் மறந்துவிடல் கூடாது. பல சித்த மருத்துவ நூலாசிரியர் யாக்கோபு வென்பவர் மகமதியச் சித்த மருத்துவராவார். அதனால் மகமதியச் சித்த மருத்துவார் முதலியோருஞ் சித்த மருத்துவ மன்றத்திலும் சித்த மருத்துவக் கல்லூரிகளிலும் இடம் பெறுதற்குத் தக்க வுரிமையுடையவராவார். வேதாந்த சித்தாந்த சமரச நன்னிலையே சித்தர்களின் கொள்கை முடிபென்பது தாயுமானவடிகள் கூற்றற் பெறப்படுதல் மேற்கூறப்பட்டதாகலிற் சித்த மருத்துவர்க்குஞ் சமரச நன்னிலையே முடிபாதல் வேண்டுமென்பதனை யான் வற்புறுத்தி நினைப்பூட்டுகின்றேன். அழுக்காறு, பொறமை, பொருள் வேட்கை முதலாய நோய்கள் சித்த மருத்துவர்களுக்குப் பற்றுதல் பிறராற் பழிக்கத்தக்கதாகும். சித்த மருத்துவர்கள் பெருந்தன்மை பூண்டிருப்பின் அவர்கள்பாற் சித்தர் முதல்வன் றிருவருள் குடிகொள்ளுதலால் அவர் செய்யு மருத்துவம் நோய்களைத் தீர்த்தலுறுதியாகும்.

இத்தகைய சித்த மருத்துவ மன்றத்துக்கு நிலையாகிய தலைவன் பழனியங் குன்றின் பழஞ் சித்தனெனவும் நிலையாகிய வுறுப்பாளர் இடைக்காட்டுச் சித்தர், கொங்கணர் முதலிய சித்தர் குழாத்தினரெனவும் வைத்துக்கொண்டு வழிபாடு செய்துவரல் வேண்டும்.

சித்தர் பெருமான் கோயிலொன்றெடுத்தல் வேண்டும்.

சித்தர் பெருமான், சித்தர், சித்த மருத்துவர் என்றிவர்களின் வரலாறுகளை யெல்லாந் தொகுத்தெழுதப்பட்ட வொரு சிறந்த நூல் வெளியிடல் வேண்டும்.

இக்கூறியவெல்லாஞ் சித்தர் முதல்வன் றிருவருளாற் கைகூடப் பெற்றுச் சித்த மருத்துவஞ் செழித்தோங்குதலாற் செந்தமிழ் மக்க ளின் சீருஞ் சிறப்பும் முந்துபோன் ஞாலமுழுது முணர்ந்து பாராட்டு தலும் உலகமுறுபிணி நீங்கி யுறுதிபெற்றுய்ந்தின்புறுதலுமன்னுக. சித்தர் மீண்டும் நம்முள் வெளிப்படுக.

சித்தர் வாழ்க !

சித்த மருத்துவம் வாழ்க !!

சிலோன் பிரிண்டர்ஸ் லிமிற்றெட்,
பார்சன்ஸ் வீதி, கோட்டை,
கொழும்பு.
